

מ"ת 8221/11/23 - מדינת ישראל נגד מוחמד מסארוה

בית המשפט לתעבורה תל אביב

מ"ת 8221-11-23 מדינת ישראל נ' מסארוה(עציר)
תיק חיצוני: 506995/2023

לפני כבוד השופט עמית בר
המבקשת
נגד
המשיב
החלטה
מדינת ישראל
מוחמד מסארוה (עציר)

לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים], התשנ"ו - 1996 [להלן: "החוק"].

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא), נהיגה בפסילה, אי ציות לשוטר, נהיגה בקלות ראש, נהיגה באור אדום, נהיגה ללא ביטוח.

על פי המפורט בכתב האישום ובראיות (בעיקר בדוח הפעולה של השוטר אבו עיד מוניר), בתאריך 16.11.23 בשעה 01:35 הבחין השוטר אבו עיד מוניר ברכב מ.ר. 8701354 נוסע ליד בית הקברות בטייבה. השוטר כרז לנהג הרכב לעצור לבדיקה שגרתית. הרכב האט וכאשר עבר השוטר בנסיעה על פני הרכב ממרחק של כ- 2 מטרים הבחין דרך חלון הרכב במשיב נוהג ברכב. לדבריו המשיב מוכר לו מעבודתו במשטרה וידוע לו כי הוא בפסילה וללא רישיון נהיגה. כמו כן הבחין השוטר כי ברכב נמצא באדם נוסף אותו לא זיהה.

לדברי השוטר, בשלב זה המשיב החל בנסיעה לאחור. השוטר כתב בדוח כי הוא (השוטר), ביצע סיבוב פרסה והחל בנסיעה אחרי רכבו של המשיב. על פי דברי השוטר, המשיב המשיך בנסיעה לאחור כאשר רכב המשטרה נסע לפנים עם אורות גבוהים. לדברי השוטר, בשלב זה שוב זיהה את המשיב דרך השמשה הקדמית תוך כדי שהמשיב מנסה לשים יד על פניו.

לדברי השוטר, לאחר מכן הצליח הרכב הבורח לבצע סיבוב תוך כדי נסיעה לאחור, והחל מרדף משטרתי. הרכב הבורח נסע וחצה צומת באור אדום, לאחר מכן עקף משאית זבל חונה ממנה ירדו פועלים.

בשלב זה החליט השוטר להפסיק את המרדף, לאור כך שלדבריו זיהה את המשיב באופן וודאי, וכן על מנת שלא לסכן אנשים.

בתאריך 17.11.23 בצהריים הגיעו שוטרים (אחרים) לביתו של המשיב, והמשיב נעצר.

המשיב טוען כי לא הוא הנהג ברכב.

בחקירה מתאריך 17.11.23 בשעה 18:13 מסר בשורה 16 **שחבר שלו מוחמד מסארוה לקח אותו לקיוסק,**
עמוד 1

והוא אינו יודע מה הטלפון של החבר.

בחקירת המשיב מתאריך 20.11.23 בשעה 08:42 מסר כי "יש לנו בית שם אנחנו יושבים כל הבני דודים ויש לנו גם קיוסק ויש לאבא שלי שאני גם מטפל בו אני הייתי באחד המקומות האלה"

ראיות לכאורה

ב"כ המשיב הסכים כי קיימות ראיות לכאורה, לאור מזכרו של השוטר שזיהה את המשיב כנהג הרכב. אולם לדעתו למרות זאת, לטענתו ישנו כרסום ממשי בראיות, בגינו יש לשחרר את מבקש לחלופת מעצר.

טענות ב"כ המשיב לעניין הראיות לכאורה מתייחסות בעיקר לשאלת הזיהוי;

- לדברי ב"כ המשיב, הזיהוי נעשה על ידי שוטר אחד במהלך נסיעה. לדבריו אין כל עדיפות לעדות של שוטר על פניו של אזרח.
- הזיהוי נעשה בלילה.
- הזיהוי השני במהלך הנסיעה מלפנים עם אורות גבוהים כאשר המשיב מנסה להסתיר את פניו בידו תוך כדי נסיעה. לדבריו לא מדובר בתנאים המאפשרים זיהוי.
- לגבי ההיכרות המוקדמת, מסר כי לא ברורה ההיכרות ולכן צריך היה לבצע לפחות מדר זיהוי תמונות או דפדוף באלבום על מנת לוודא שהזיהוי אכן תקף.
- עוד טען כי מזכר נוסף של השוטר המתנדב שהיה ברכב זהיר זיידאן, הוא חסר פרטים כלל. לדברי השוטר המתנדב, לא זיהה לוחית זיהוי ולא את הנהג. ב"כ המשיב טען כי השוטר המתנדב אינו מתאר דבר מתוך האירוע שהיה. לדבריו גם העובדה שהיה שהשוטר נוסף ברכב, אינה מופיעה בדוח של השוטר אבו עיד מוניר.
- עניין נוסף שהעלה ב"כ המשיב היא העובדה שהמשיב נחקר בשתי החקירות הראשונות בגין עבירות של העלבת עובד ציבור ואיומים ולא בגין עבירה של הנהיגה בזמן פסילה דבר שלדעתו מעלה שאלות לגבי מניעי החקירה. עניין זה עלה לאור טענות המשיב כי באירוע קודם לפני כחודשיים לדבריו, המשטרה טענה כי נצפה מבצע עבירה ועניין זה נסתר באמצעות ראיות שהביא המשיב. הדבר נטען אך הובאו ראיות לכך.
- עניין אחרון שהעלה הוא הטענה כי השוטר טען שהחלונות שקופים וזיהה את המשיב דרך שמשת הרכב מהצד, אך לדבריו לרכבו של המשיב ניתן דוח בגין שמשה כהה קדמית לפני 7 חודשים ולכן לא ניתן לזהות דרך שימשת הרכב ובכל מקרה התיאור של השוטר אינו מתאים לרכב.

ב"כ המשיבה טענה כי ישנן ראיות לכאורה.

- לדבריה השוטר זיהה את המשיב באופן ברור בשתי הזדמנויות שונות בבירור, כאשר הזיהוי היה ממרחק של מטר בלבד.

ב"כ המבקשת הפנתה לחזקת הבעלות של המשיב ברכב ולפסיקה.

הכרעה בשאלת הראיות לכאורה:

אציין כבר עתה כי ישנן ראיות לכאורה בתיק זה ויפורט;

כבר עתה אציין כי אכן ישנן שאלות שצריכות להתברר במהלך ניהול המשפט, אך התמיהות שמעלה ב"כ המשיב אינן עולות כדי כרסום ראייתי, בוודאי שלא כרסום משמעותי.

א: הזיהוי של השוטר אבו עיד מוניר.

א.1. היכרות מוקדמת

השוטר מסר כי מכיר את המשיב מעבודתו במשטרה וכך זיהה אותו.

המשיב בחקירתו בתאריך 20.11.23 בעמוד האחרון לחקירה בשורה 49 מוסר כי **מכיר את השוטר בשם, לא בפנים.**

אולם בשורה 55 לחקירה, מוסר כי **"השוטר מוניר היה בתיק לפני חודשיים ונתן לי לייזר (כך במקור ע.ב.) ומכות (במקור נכתב מכמות ע.ב.) ועליתי על זה לחדשות שהיו רוצים להלביש לי תיק".**

למעשה המשיב מאשר שהוא מכיר את השוטר ממקרה קודם, כך שהטענות לגבי היכרות בין השניים עולה גם מהמשיב וגם משוטר.

א.2. הזיהוי במהלך הנסיעה ממרחב 2 מטר:

השוטר מוסר כי זיהה את המשיב בנסיעה איטית ממרחק של 2 מטר. לקחתי בחשבן את העובדה שמדובר בלילה ובעדות יחידה.

לדברי השוטר, הוא זיהה את המשיב פעמיים באותו אירוע. פעם בנסיעה מהצד, ופעם בנסיעה קדימה כאשר השוטר היה עם אורות גבוהים והמשיב נוהג לאחור (ברורס) על מנת להימלט.

עניין זה כאמור יתברר במהלך החקירה הנגדית, אך לעת הזו - מדובר בראיה קבילה שלא מצאתי בה פגם ממשי הפוגם בלכאוריות הראייה.

עוד אציין כי השוטר המתנדב זוהיר זיידאן מסר במזכר שכתב עוד בליל האירוע כי השוטר אבו עיד מוניר מסר לו בזמן האירוע כי הוא מזהה את נהג הרכב וכי הוא מכיר אותו מהעבודה. **עדות זו מחזקת את עדות השוטר אבו עיד מוניר.** (מזכר מתאריך 16.11.23).

ב: הגרסה הכבושה של המשיב ושינוי הגרסאות לגבי מקום המצאות הרכב והיכולת של הרכב לנסוע.

המשיב נחקר בתאריך 17.11.23 שלוש פעמים. בשעה 15:15, בשעה 17:15 ובשעה 18:13.

בשתי החקירות הראשונות נחקר בגהפרעה לשוטר במילוי תפקידו העלבת עובד ציבור ואיומים, וזאת בשל התנהגותו לאחר המעצר היזום בביתו, ובשל אירוע של ניסיון להעלמת טלפון סלולרי בעת מעצרו. אולם בחקירה השלישית באותו היום נחקר המשיב לגבי נהיגה פוזת ונהיגה בזמן פסילה תוך כדי בריחה מהשוטרים.

בחקירה מתאריך 17.11.23 בשעה 18:13 בשורה 18 מסר המשיב כך לגבי הטענה שהוא נהג ברכב:

" לא נכון, יש לי מצלמות בבית שרואים שהמאזדה לא יצאה מהבית בכלל. היא לא מניעה."

בתאריך 20.11.23 מסר המשיב גרסה חדשה. בשורה 9 לחקירה מסר כי הרכב נמצא אצל רפאת מסארווה כל הזמן ובכלל לא אצלו (המשיב), בניגוד לגרסתו הקודמת שלושה ימים לפני כן. למעשה טען המשיב כי הרכב רק רשום על שמו אך נמצא בחזקתו של רפאת.

רפאת מסארווה נחקר ומסר שהרבה אנשים נוסעים על הרכב.

בתחילה מסר שהרכב היה במקום בלילה. אח"כ מסר שחבר של המשיב בלעום אברהים לקח את הרכב בשעה 23:00 (כשעתיים לפני האירוע) **ושהמפתח תמיד נמצא בסוויץ'** (עמוד 1 שורה 18) **"וכל החברים שלנו עולים ככה"** (עמוד 1 שורה 22)

בסוף העדות מסר שהרכב לא היה שם בעת האירוע ונלקח בשעה 23:00 (עמוד 2 שורה 25).

ג: חזקת הבעלות.

הרכב בבעלות המשיב. יש בתיק תעודת עובד ציבור של משרד התחבורה המשייכת את הרכב למשיב.

המשיב מאשר בחקירתו שהוא הבעלים הרשום של הרכב.

על פי סעיף 27 לפקודת התעבורה - ישנה חזקת בעלות.

אחריות בעל הרכב :

27ב. (א) נעשתה עבירת תעבורה ברכב, רואים את בעל הרכב כאילו הוא נהג ברכב אותה שעה או כאילו העמידו או החנה אותו במקום שהעמדו או חנייתו אסורה על פי חיקוק, לפי הענין, זולת אם הוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החנהו כאמור או אם הוכיח למי מסר את החזקה ברכב (להלן - המחזיק), או הוכח שהרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלו הסכמתו.

לענין זה ראו ע"פ 2218/06 כמאל הייב נ' מדינת ישראל 24.1.07.

המערער בתיק שם, במקרה של מרדף משטרתי וטענות לגבי הזיהוי המערער טען שהחזקה בסעיף 27ב(א) לפקודת התעבורה אינה חלה על עבירות חמורות שהנדבך הפלילי בהן הוא משמעותי. בית המשפט קבע שם כי העבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה בקלות ראש ואי ציות לשוטר במדים חוסות תחת החזקה בסעיף 27ב(א). משלא הוכיח המערער כי אדם אחר נהג ברכבו, או שהרכב נלקח ממנו שלא בידיעתו, חלה לכאורה החזקה

האמורה על המערער.

"העבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה בקלות ראש הן עבירות הקבועות בפקודת התעבורה. העבירה של אי ציות לשוטר במדים קבועה בתקנות התעבורה. ממילא, חוסות לכאורה שלוש עבירות תעבורה אלה תחת החזקה הקבועה בסעיף 27ב(א) לפקודה. על כן, משלא הוכיח המערער כי אדם אחר נהג ברכבו, או שהרכב נלקח ממנו שלא בידיעתו, חלה לכאורה החזקה האמורה על המערער.

עוד לעניין זה ראו רע"פ 3034/14 רמזי אבו אנטילה נ' מדינת ישראל 25.6.2014, בו קבע כבוד השופט ס' ג'ובראן, לגבי נאשם שהורשע בין היתר בעבירות חמורות של נהיגה בשכרות ונהיגה בפסילה, מכח חזקת הבעלות יחד עם ראיות נסיבתיות נוספות. הערעור על הכרעת הדין נדחה כאשר הטענה של ב"כ המערער שם, הייתה כנגד הרשעה בעבירות חמורות מכח החזקה.

" הרשעת המבקש לא בוססה אך ורק על חזקת הבעלות. מפקס הדין של בית משפט השלום עולה כי היו מספר ראיות נסיבתיות שהצביעו על כך שהוא נהג ברכבו. מעבר לדברים אלה, ההלכה באשר לחזקת הבעלות נדונה בבית משפט זה בעניין הייב ואושרה בה וגם אחריה (רע"פ 1185/11 ממדוח נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (1.3.2011) (להלן: עניין ממדוח); רע"פ 9/11 צמח נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.4.2011); רע"פ 9652/11 לוי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.1.2012); רע"פ 669/13 ציבליק נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.2.2013)). לא מצאתי סיבה לשנות מהלכה זו בעניינו של המבקש. כפי שהשופט א' רובינשטיין הטעים בעניין ממדוח (ולא בית המשפט המחוזי בעניינו כאן כפי שטען המבקש), נוכח לשונו הברורה של המחוקק בסעיף 27ב לפקודת התעבורה, שינוי בה מונח לפתחו, ולא לפתחם של בתי המשפט. בנסיבותיו הפרטניות של המבקש, הרי שהבטיח למסור את פרטיו של הנהג ולא עשה כן, היו בידי הכלים להצביע על זהותו, והוא בחר שלא לעשות כן. מכאן שלא עמד בנטל לסתור את החזקה.

לכן, 'חזקת הבעלות' מצטרפת לשאר הראיות שפורטו לעיל כראיות לכאורה.

ד: בעת מעצרו של המשיב בביתו נמסר לו כי סיבת המעצר היא בגין אירוע הבריחה.

ביחס לטענות ב"כ המשיב על כך שנחקר בגין עבירות אחרות של איומים והעלבת עובד ציבור, הרי שהשוטר שהגיע לעכב את המשיב בביתו מסר לו במפורש (דבר שניתן לראות במצלמות הגוף) בדקה 05:00 להקלטה כי סיבת המעצר - היא: "בריחה משוטרים". ניתן לראות כי הדבר נאמר פעם נוספת לקראת סוף הסרטון.

לכן ברור כי זאת הסיבה למעצרו של המשיב כאשר החקירות על התנהגותו של המשיב היו בעקבות התנהגותו

במעצר היזום.

לכן, אין מקום לטענה שהחקירה על הבריחה והנהיגה בפסילה נולדו בעקבות התנהגותו במעצר.

ה: לסיכום הראיות לכאורה:

לאחר שעיינתי בתיק החקירה הגעתי לכלל מסקנה כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב.

כמו כן הגעתי למסקנה כי למרות העבודה שישנן נקודות שצריכות להתברר במהלך החקירות הנגדיות בבית המשפט, הרי שאין כרסום בראיות, בוודאי שלא כזה המצדיק את שחרורו בתנאים בעת הזו ללא תסקיר שירות מבחן כפי שיפורט להלן.

חלופת מעצר:

קיימת עילת מעצר נגד המשיב ואולם על פי סעיף 21 (ב) לחוק, ביהמ"ש מחויב לשקול האם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתם בחרותו של המשיב פחותה.

זאת ועוד, ההלכה מפי בית המשפט העליון הינה שבעבירות תעבורה המעצר הוא החריג. כך למשל בבש"פ 2227/08 טראד גריפאת נ. מדינת ישראל, כך למשל בבש"פ 10118/04 נזמי ג'באלי נגד מדינת ישראל.

המשיב אינו מורשה לנהיגה ולחובתו 7 הרשעות קודמות של נהיגה ללא רישיון נהיגה. זו לכאורה הפעם השמינית בה נוהג המשיב לכאורה ללא רישיון נהיגה והפעם השנייה בה לכאורה בפסילה.

בשלושת ההרשעות האחרונות בגינן ריצה המשיב עונשי מאסר (בין בפועל ובין בעבודות שירות), הורשע המשיב בשלושת הפעמים גם בעבירה של אי ציות לשוטר במדים.

בשני המקרים האחרונים הורשע המשיב גם בעבירות של נהיגה בקלות ראש.

נתונים אלה מלמדים הן על מסוכנות של המשיב וכן מקטינים את מידת האמון שניתן לתת במשיב.

כמו כן כנגד המשיב תלויים עומדים **שני מאסרים מותנים** אשר הינם ברי הפעלה **האחד של 10 חודשים והשני של 12 חודשים**. המאסרים ברי הפעלה.

המשיב ריצה שני מאסרים בגין עבירות תעבורה האחת למשך 5 חודשים שהוטלה במצטבר לעונש מאסר של 18 חודשים. שני המאסרים הוטלו על המשיב בשנת 2021.

בנוסף ריצה המשיב בעברו עונש מאסר בעבודות שירות בגין עבירות תעבורה בשנת 2018.

אציין שאת התיק בגינו ריצה 18 חודשי מאסר ריצה לאחר שנתפס מבצע את העבירות בזמן ריצוי עבודות השירות וכאשר מאסר מותנה מרחף מעל ראשו.

לכן במקרה זה, בשים לב לכך שבעבירות תעבורה המעצר הוא החריג, מאחר ומצאתי כי מקרה זה נופל בגדר המקרים בהם יש לזמן תסקיר שירות מבחן על מנת לבדוק אם חלופת המעצר תסכון ועל מנת לעמוד על קנקנה

של החלופה הקונקרטית בהתאם לבש"פ 4214/21 יחיא אבו ג'אבר נ' מ"י וכן בש"פ 27/15 יונס נ' מ"י אני מורה על שליחתו של המבקש לקבלת תסקיר שירות מבחן לצורך קבלת תסקיר.

עוד אציין, כי גם אם יש מקום לשקול את מעצרו בפקא"ל, הרי שעל פי סעיף 22ג (ב) (2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1966, לא יורה בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני בלא קבלת תסקיר מעצר, של מי שנעצר או נאסר בעבר, אלא מטעמים חריגים שירשמו.

במקרה זה, לאור עברו התעברותי של המשיב ולאור נסיבות המקרה, בין היתר הבריחה מהשוטרים תוך כדי נסיעה מסכנת חיים לכאורה ולא בפעם הראשונה, לא מצאתי כי המקרה נכנס תחת גדרי החריגים.

בהתאם לסעיף 22ג לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1966, אני מורה לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב על מנת שיבחן את מסוכנותו של המשיב והתאמתו למעצר בפיקוח אלקטרוני, לרבות בחינת המפקחים המוצעים האם הם מתאימים לפיקוח על המשיב, ככל ששירות המבחן יסבור כי יש בחלופה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו.

ככל שיוצעו מפקחים נוספים, שירות המבחן מתבקש לבחון אף את התאמתם לפיקוח בכפוף לאמור לעיל.

יובהר כי אין בהוראתי לשירות המבחן להגיש תסקיר כדי ליצור ציפייה או התחייבות כלפי המשיב ובית המשפט ישקול את עמדתו לאחר קבלת התסקיר ושמיעת טיעוני הצדדים בדיון הנדחה.

תשומת לב שרות מבחן, כי המשיב עצור בבית מעצר הדירים.

הדיון ידחה לתאריך 3.1.24 שעה 12:30

המשיב יובא באמצעות שב"ס

ניתנה היום, י"ז כסלו תשפ"ד, 30 נובמבר 2023, בנוכחות הצדדים.